

KONCEPCE ROZVOJE
MĚSTSKÝCH DIVADEL PRAŽSKÝCH
PRO OBDOBÍ 2018–2025

MgA. Daniel Příbyl

OBSAH

I. Úvodem – MDP jako moderní veřejná kulturní instituce	3
II. Činnost uměleckého souboru	5
1. Osobnost uměleckého šéfa	5
2. Východiska dramaturgie	6
3. Město jako čtvrtá scéna	7
4. Divadlo ABC	8
5. Divadlo Rokoko	10
III. Divadlo Komédie	12
1. Původní tvorba pro mládež a na ni navázané vzdělávací aktivity	12
2. Prostor sdílení/sdílený	15
3. Festival	16
IV. Provozní cíle	17
1. Organizační schéma po začlenění divadla Komédie, provoz divadla Komédie	17
2. Hospodaření organizace	18
3. Marketing	18
4. Ideový záměr zkouškového centra	19
V. Časový plán	20
VI. Závěr	21

I. ÚVODEM

Tato koncepce, jež je součástí přihlášky do výběrového řízení na pozici ředitele MDP, je odrazem mých dosavadních zkušeností z působení v divadlech zřizovaných městem a státem a výsledkem úvah o současné podobě těchto institucí. Opírám se o dramaturgické a manažerské zkušenosti získané ve významném regionálním divadle (šéfdramaturg Klicperova divadla v Hradci Králové), v Národním divadle (dramaturg Nové scény ND) a zejména v Městském divadle Kladno a Divadle Lampion (umělecký šéf vícesouborového divadla – činohra a divadlo pro děti a mládež). Nejbližším spolupracovníkem při realizaci této koncepce by byl ve funkci uměleckého šéfa Městských divadel pražských režisér Michal Dočekal.

Mým cílem je představit realizovatelný (tedy nikoli ideový) komplexní koncept příspěvkové organizace Městská divadla pražská (MDP) jako **moderní veřejné kulturní instituce**. Pro tento koncept jsou klíčové následující principy: **činnost, otevřenost a společenská odpovědnost**.

OTEVŘENOST

Princip otevřenosti MDP vnímám v následujících souvislostech:

- otevřenost v intenzivním dialogu, který skrze uměleckou činnost a související marketingovou strategii povede MDP s diváky, odbornou veřejností, příbuznými kulturními institucemi, akademickým prostředím uměleckých škol; přesahovými aktivitami budou MDP komunikovat také se skupinami občanské společnosti (oblast vzdělávání, osvěta, spolupráce s organizacemi neslyšících, nevidomých apod.)
- otevřenost MDP vůči uměleckým i technologickým inovacím
- otevřenost MDP rozmanitosti témat, názorů a postojů
- otevřenost MDP vůči renomovaným a zároveň i vůči nastupujícím tvůrcům
- společenská otevřenost, tedy MDP jako městotvorný prvek, **kulturní instituce prorůstající společenským životem obce** v tom nejširším slova smyslu
- otevřenost provozní – MDP budou nově fungovat celoročně, tedy i v červenci a srpnu (prázdninový program v Divadle Komedie, sezonní divadelní kurzy a dílny, letní představení uměleckého souboru ad.)
- otevřenost MDP mezinárodní spolupráci

Divadlo je svou povahou neklidný, lánovitě se pohybující útvar. Dojem nerozborné jednoty velkých divadel minulosti získáváme z odstupu, ve skutečnosti byla tato jednota utvářena tvořivou, vzrušenou atmosférou, ze které vycházely umělecké výboje, vzájemně se ovlivňovaly i konfrontovaly. Mým cílem v MDP bude **podnítit takovou atmosféru, která by odhalovala a uvolňovala tvořivou energii a navázala na sebe širokou uměleckou komunitu**.

ČINORODOST

MDP budou od sezony 2018/19 spravovat tři divadelní prostory na prestižních adresách v centru Prahy. Kapacita sálů v součtu dosáhne tisíce míst. Budu usilovat o to, aby byla MDP vnímána jako mimořádně **čínorodý kulturní organismus**. Portfolio činností MDP bude vycházet ze sféry umění, přičemž přesahy za její hranice budou nanejvýš žádoucí. Napříč jednotlivými scénami se kromě divadelních představení budou konat hudební vystoupení, výstavy a instalace, literární pořady, veřejné debaty a přednášky, odborné panely a semináře, divadelní kurzy. V Divadle Komédie se pak chceme, jako jediné z městem zřizovaných divadel, věnovat programově i oborovému výzkumu. MDP se ale nebudou vázat jen na své tři scény: pokusí se intervenovat do městské krajiny a pořádat představení také pod širým nebem nebo v atraktivních nedivadelních prostorech.

SPOLEČENSKÁ ODPOVĚDNOST

Sousloví *společenská odpovědnost* používám v této koncepci v širším významu: MDP by jako instituce zřizovaná z veřejného zájmu měla být předmětem dobrovolných závazků firem a soukromých dárců. Zároveň by MDP měla sama v tomto ohledu překonávat rámec etických, zákonných a společenských očekávání. Velký důraz proto kladu na podporu kreativity, například prostřednictvím vzdělávacích aktivit cílených na mladé diváky, stimulace původní tvorby včetně podpory vzniku nových her a překladů, rezidencí souborů, jednotlivců i jednorázových projektů z nezávislé scény, spolupráce se začínajícími tvůrci nebo publikační činnosti. Mnohé z těchto aktivit mají i přesah sociální (začleňování hendikepovaných, účast na komunitních projektech, green policy apod.).

ROZSAH ČINNOSTI

Ve shodě se zřizovací listinou bude tvořit hlavní účel a předmět činnosti MDP **umělecká činnost**:

- **realizovaná uměleckým souborem v divadlech ABC, Rokoko a na zájezdech**
- **realizovaná projektově v Divadle Komédie, prioritně zaměřená na diváckou skupinu 12+**

Dalšími předměty činnosti MDP jsou:

- **vzdělávací aktivity** pro mladé diváky (žáky a studenty základních a středních škol), ale také pro širokou veřejnost
- programy směřující k podpoře tvorby mladých umělců
- **doprovodné programy ze všech uměleckých druhů** (divadlo a tanec, hudba, audiovizie, výtvarné umění, literatura ad.) **a souvisejících humanitních oborů**
- **společné projekty s českými i zahraničními partnery**

II. ČINNOST UMĚLECKÉHO SOUBORU

Činnost uměleckého souboru MDP bude určována **úsilím o nezaměnitelný činoherní, případně hudební repertoár realizovaný současným divadelním jazykem.**

Umělecký soubor MDP bude i nadále respektovat půdorys **repertoárového divadla působícího na dvou scénách.** Dva hrací prostory umožní tříbit celkový umělecký sloh souboru i rukopis jednotlivých tvůrců, a to na velké kukátkové scéně a souběžně v menším klubovém prostoru. Dramaturgicky přitom budou obě scény nově výrazně profilované. Flexibilitu uměleckého souboru budou prověřovat také dočasnými inscenace v plenéru a v nedivadelních prostorech. Počet členů hereckého ansámblu navrhuji zachovat na současném stavu 20–25 úvazků. Předpokládaný počet premiér v Divadle ABC bude 4 až 5 za sezonu. Divadlo Rokoko bude mít pružnější systém plánování a počet premiér může kolísat podle jejich náročnosti; s ohledem na strukturu předplatného však každou sezonu umělecký soubor v Rokoku připraví minimálně 4 řádné premiéry.

1. OSOBNOST UMĚLECKÉHO ŠÉFA

Garantem vysoké úrovně práce uměleckého souboru MDP bude **umělecký šéf Michal Dočekal**, za kterého hovoří zkušenost s dlouholetým řízením souboru, ale zejména jeho dosavadní režijní práce.

V roce 1991 jsem jako režisér a zakládající člen Spolku Kašpar měl možnost dvě sezony pracovat v Divadle Rokoko a v roce 1994 jsem vyhrál konkurz na šéfa Divadla Komédie a to jsem pak dalších osm sezon vedl. Zejména Divadlo Komédie, v 80. letech zavřené, se nám podařilo vrátit na divadelní mapu Prahy (Divadlo roku 1996, řada cen za inscenační a herecké výkony). Můj vztah k MDP je tedy úzký a osobní, ovšem nepřamení jen z profesní historie, ale z celoživotního přesvědčení, že **divadlo dotované z veřejných peněz má povinnost zabývat se tématy, která jsou pro obec a společnost aktuální a relevantní.** To znamená, že označení „městská divadla“ neoznamuje jen banální informaci o zřizovateli, ale je něčím víc – závazkem. Totiž závazkem být moderním divadlem, jehož význam a radiace nekončí na Karlově náměstí, ale které má – stejně jako město, jež jej zřizuje – **evropský přesah.**

— Michal Dočekal

Michal Dočekal (*1965) vystudoval režii na DAMU, poté absolvoval stáž na University of London, Queen Mary and Westfield College. V letech 1991–1994 byl režisérem Divadelního spolku Kašpar, v období 1994–2002 vytvářel jako režisér a umělecký šéf novou podobu pražského Divadla Komédie (Divadlo roku 1996, Cena Alfréda Radoka). Mezi roky 2002 a 2015 byl uměleckým šéfem Činohry Národního divadla, další dva roky jejím ředitelem. V roce 2011 byl zvolen členem řídicího výboru Unie evropských divadel (UTE), která aktuálně sdružuje 21 významných divadel napříč celou Evropou; od roku 2015 zastává funkci prezidenta této organizace. Pravidelně režíruje na zahraničních scénách (budapešťský Vígszínház, Maďarské státní divadlo v Kluži, bukurešťské Teatrul Bulandra, bratislavská Aréna, Slovenské národné divadlo). Jeho inscenace obdržely řadu ocenění a byly pozvány na mezinárodní festivaly, například Divadlo Plzeň, POSZT v Pécsi, Interferences v Kluži, Festival národních divadel ve Varšavě, MESS v Sarajevu, Festival Iberoamericano de Teatro v Bogotě ad.

2. VÝCHODISKA DRAMATURGIE

Dramaturgická strategie MDP vycházela v minulosti často z úsudku, že „charakteristickým rysem tohoto typu metropolitního divadla pro většinové mnohogenerační publikum je nutnost širokého repertoáru, v němž si každý může vybrat své.“¹ Tato bezkonfliktní argumentace přetrvávala v dramaturgickém názoru MDP až do současnosti, ba ještě zesílila, jak dokládá výroční zpráva MDP za loňský rok: „Nejsme elitářští, svým repertoárem oslovujeme široké spektrum diváků. (...) Nechceme lacině urážet ani šokovat, nechceme se arogantně povyšovat, nevytváříme umění pro úzkou elitu, ale nejsme ani divadlem lidovým. Naše publikum očekává kultivovanou podívanou, nové impulzy a profesionální kvalitu.“ Uvedená citace nepřímo poukazuje na fakt, že divácká objednávka konfekčního repertoáru je divadlem opakovaně stvrzována. Důsledkem je dramaturgický eklekticismus a slohová nevýraznost MDP.

Základní úlohou dramaturgie MDP pod mým vedením bude především **vytvoření předpokladů pro inscenační sloh**, který bude **východiskem soudobé interpretace** různých děl rozmanitých forem. Požaduji dramaturgii nepředpojatou, ofenzivní, umanutou zkoumáním současného světa. Za klíčové hledisko nepovažuji ani počet původních her, ani pohotovou schopnost obohacovat repertoár o dosud neznámé tituly, ale citlivou analýzu, která rozezná autentické pohyby mentality, senzibility a proměňujících se lidských vztahů a dovede na ně odpovědět rozhodnutým inscenačním počinem. Je přitom podružné, zda se východiskem stane klasické drama nebo některé z jeho moderních nepravidelných podob anebo cizorodý materiál nalezený mimo oblast dramatu – pokud si je dramaturgie umí podrobit, osvojit a ve směru svého cíle interpretovat.

---

¹ SOPROVÁ, Jana: MDP se na divadelní mapě Prahy neztrácí, *Divadelní noviny* 19. 3. 2012.

Úkoly dramaturgie MDP definují následovně:

- Pražská divadelní mapa se dynamicky proměňuje, MDP jsou na ní vystavena konkurenci komerčních divadel, která provozují jejich soukromí vlastníci v okolí Václavského náměstí, desítky metrů od divadel ABC a Rokoko; dramaturgie MDP **nebude s těmito komerčními divadly soutěžit** a od bulvárního repertoáru se odkloní.
- Dramaturgie musí přesně ukotvit MDP mezi dalšími pražskými zřizovanými a nezávislými soubory, znovu **pojmenovat pozici MDP v kontextu české divadelní kultury**.
- V moderním evropském a severoamerickém literárním kánonu bude dramaturgie vyhledávat dramata či literární předlohy oplývající dostatkem myšlenkového, a tedy i dramatického prostoru, aby do nich mohl vstoupit režisér i herec. Konkrétní příklady uvádím v referenčních dramaturgických plánech dále v této koncepci.
- Zvláštní pozornost bude dramaturgie MDP věnovat **českému repertoáru**. Od prvního momentu zahájí práci s autory na nových hrách. Bude vyhledávat živé vrcholy české slovesné kultury především 20. století a zkoumat cestu k jejich jevištní adaptaci.
- Při výběru inscenátorů bude dramaturgie ve spolupráci s uměleckým šéfem klást důraz více na názorovou a stylovou vyhraněnost tvůrce než na jeho adaptabilní řemeslnost.
- Dramaturgie bude úzce spolupracovat s marketingovým oddělením na obsahu tištěných i elektronických výstupů. Dramaturgové také nově převezmou redakci divadelního časopisu. Chci vytvořit skromnou ediční řadu s názvem *Nápovědní kniha*, určenou k publikování nových her, překladů a studií.

Umělecký soubor MDP bude mít i nadále dva stálé dramaturgy (šéfdramaturg a dramaturg junior); v tuto chvíli mohu jmenovat jednoho z nich – **Michala Zahálku**.²

V další části této koncepce nastiňuji i podobu dramaturgických plánů pro první sezonu. Zdůrazňuji, že jde o plány referenční, neboť podstatou jejich přípravy je intenzivní debata s tvůrci, která reaguje na aktuální situaci v souboru i v celé společnosti.

3. MĚSTO JAKO ČTVRTÁ SCÉNA MDP

MDP by neměla být jen zaujatým komentářem města, ale také jeho horlivým činitelem. Považuji za přínosné pro umělecký soubor a vůbec celý aparát divadla vycházet divákům vstříc jednak do veřejného městského prostoru, jednak do nedivadelních prostor.

---

² **Michal Zahálka** (*1989), vzděláním teatrolog, působil jako divadelní kritik a publicista v odborném i denním tisku, dva roky byl agentem divadelní agentury Aura-Pont se zaměřením na anglickojazyčnou oblast. Od roku 2013 je dramaturgem Mezinárodního festivalu Divadlo Plzeň, pracuje v edičním oddělení Institutu umění – Divadelního ústavu, kde mimo jiné rediguje časopis *Czech Theatre*. Soustavně se věnuje divadelnímu překladu z francouzštiny a angličtiny (resp. i do angličtiny), o divadelního překladatelství se zajímá i z teoretického a historického pohledu. Podílí se na organizaci festivalu francouzského divadla a dramatu Sněž tu žábu. Dramaturgicky spolupracoval s královéhradeckým Divadlem DRAK nebo pražskou scénou NoD. Pravidelně působí jako lektor na přehlídkách amatérského divadla (Loutkářská Chrudim, Jiráskův Hronov ad.), je členem činoherní komise Cen Thálie.

- Inscenace koncipované do **nedivadelních prostor** umožní souboru realizovat záměry, které se vylučují s dispozicemi sálů ABC a Rokoka a divákům ukážou tvorbu souboru optikou jiné prostorové konvence. Takovým konkrétním záměrem by mohla být například už v roce 2019 inscenace hry Petera Weisse *Marat/Sade* ve velkém sále Colloredo-Mansfeldského paláce, spravovaného taktéž městem zřízovanou Galerií hlavního města Prahy.
- MDP se nesmí obávat aktivní účasti ve **veřejném prostoru**, který je nedílnou součástí kulturní infrastruktury; do městské krajiny vstoupí divadlo v intencích náletové kultury intervencemi a happeningy, za skutečně perspektivní pak považují networkingový vývoj exteriérových projektů s partnery z neziskového i komerčního sektoru (například dočasné stavby a instalace s kulturním programem).
- Záměr **letní scény** MDP vychází ze sílící poptávky po divadelních produkcích pod širým nebem; navázali bychom tak po desetiletích na přerušenu úspěšnou tradici, kterou MDP zahájilo již v roce 1951 hraním v palácových zahradách (Valdštejnské, Ledeburské); vzhledem k produkční náročnosti takového projektu nepředpokládám jeho případnou realizaci dříve než v roce 2020 a v této koncepci má spíše ideovou platnost.

4. DIVADLO ABC

Ačkoli svůj domicil bude mít v divadlech ABC a Rokoko jeden umělecký soubor, profilace obou scén by se měla odlišovat. Sál Divadla ABC je svým tradičním kukátkovým uspořádáním prostorem vhodným pro žánrovou tvorbu, uplatňovanou hlavně na dramatickém materiálu s narativní perspektivou a psychologickou věrohodností postav. Takové tituly byly ostatně vždy páteří repertoáru Divadla ABC. Připomínám však, že tato scéna je spojena také s odkazem avantgardy a apelativního divadla (Osvobozené divadlo). Chci proto v paměti tohoto prostoru oživit volnější dramatický typ – epický, který se méně omezuje požadavkem vnějškové reálnosti a má větší skladebné možnosti. ABC bude místem převážně **pravidelné dramaturgie**, repertoár vytvoří skladba titulů světové i české dramatiky, adaptace literárních děl, v menší míře hudební tituly. Dosavadní obecně formulované dramaturgické linie nahradí jasně pojmenované **inscenační cykly**. Dramaturgie bude zohledňovat kapacitu sálu (téměř 500 míst) a chronicitu konzervativního diváckého očekávání, přesto se pokusí prokázat, že atraktivní divadlo nemusí být nutně jen oddechové.

Divadlo ABC disponuje malou scénou Ábíčko s kapacitou 60 míst, ve které chci vytvořit **divadelní klub pro starší diváky**. Tomu budou přizpůsobeny hrací časy v dopoledních a odpoledních hodinách. Program by tvořila literární, hudební a divadelní matiné, komorní představení, populárně-naučné přednášky, besedy. Další zvažovanou aktivitou pro tento prostor je formát masterclass s významnými režijními a hereckými osobnostmi.

REFERENČNÍ DRAMATURGICKÝ PLÁN PRVNÍ SEZONY – DIVADLO ABC

Jez Butterworth: ***Země zaslíbená***

V lese za městem už léta žije v karavanu vagabund, opilec, podivín a hlavně vypravěč neuvěřitelných historek Johnny Byron. Býval kaskadérem, s motorkou objížděl venkovské poutě a skákal přes auta, dokud se málem nezabil a od té doby žije stranou od lidí, prodává drogy a kazí místní mládež. Matky a otcové spořádaných rodin se ale z oken svých drahých novostaveb nehodlají koukat na něco tak obskurního, jako je Roosterovo tábořiště. A tak, jako po celý svůj život, je Rooster opět sám proti všem. Staří pohanští bohové, lesní skřítki a víly jsou ale s ním! Zlobí se celý les a zlobí se celá zem... *Země zaslíbená* je černá komedie z repertoáru londýnského Royal Court Theatre, která hluboce dojíká i královsky baví.

Jaroslav Havlíček: ***Neviditelný***

Je počátek 20. století a v továrníkově vile na maloměstě se koná svatba. Novomanžel, Petr Švajcar, inteligentní mladík z chudých poměrů, zná jen jednu radost – z moci, bohatství a dosažení vytyčených cílů za každou cenu. Svou cestu ze dna na vrchol společenského žebříčku si prokousává bezohledně, krutě a cynicky. Jenže osud či bůh, jakási neviditelná síla, ho v podobě rodinného prokletí sráží zpět na kolena. Román Jaroslava Havlíčka patří k vrcholům české psychologické prózy. Je sugestivním portrétem moderního ctižádostivého kariéristy, úvahou o vině, trestu a morálce. *Neviditelný* se dočkal hned dvojího filmového zpracování, divadelně dosud zpracován nebyl.

Bertolt Brecht, Kurt Weill, ve spolupráci s Elisabeth Hauptmannovou: ***Žebrácká opera***

Klíčové dílo evropského meziválečného divadla – volná adaptace stejnojmenné zpěvohry Johna Gaye. Nadsazený příběh Macheathe, nejslavnějšího zločince chudinských čtvrtí starého Londýna, a krále žebráků Peachuma, je ironickým výsměchem společnosti, která myslí na morálku jenom ve chvíli, kdy nemá zrovna nic zábavnějšího na práci, a v níž lid slaví propuštění usvědčeného vraha. Jako taková má bezpochyby právě dnes a tady své místo, zároveň (ba snad i hlavně) jde ale o nesmírně zábavný, bytostně divadelní text se skvělými songy Kurta Weilla.

Lillian Hellmanová: ***Lištičky***

Reprezentativní ukázka amerického psychologického dramatu, hra na českých scénách dlouho neinscenovaná, přitom nabízející možnost ryze současného výkladu podobně jako například velké hry Ibsenovy. Na tradicionalistickém americkém Jihu počátkem 20. století touží Regina, žena staršího, nemocného bankéře, postavit se na vlastní nohy. Když se objeví investor s lukrativní nabídkou, zavětrí Regina svou velkou šanci. V celé věci je ale háček, k investici je třeba finanční spoluúčast a manžel poskytnout peníze odmítá. Mezi Reginou, jejím manželem a ctižádostivými bratry se roztáčí hra intrik všech proti všem – a ambicemi hnaná Regina se nezastaví před ničím.

Zdena Salivarová: ***Honzlová***

V příběhu Jany Honzlové, neprokádrované členky souboru písní a tanců Sedmikráska, dokázala tehdy začínající autorka to, na čem ztroskotalo předtím i později mnoho zkušenějších spisovatelů: věrně zachytila a spoutala do živého tvaru frašku zvanou „budování socialismu“. Společenský román s autobiografickými prvky považují za jeden z vrcholů moderní české literatury. Ještě v době mého působení v kladenském divadle jsme začali připravovat divadelní adaptaci se slovenskými kolegy, dramatikem Danielem Majlingem a režisérem Jánem Luteránem; rád bych v této práci pokračoval v MDP.

Zmíněná divadelní adaptace románu Honzlová otevře cyklus ***Česká ulička***. Ten budou tvořit adaptace tří románů zobrazujících sílu i slabiny českého národního charakteru v dramatických momentech historických krizí. Obraz 50. let od Zdeny Salivarové ukazuje důsledky, jejichž příčiny ze 40. let popíšeme v jevištních převodech románů Josefa Škvoreckého *Žbabělci* a Pavla Kohouta *Hvězdná hodina vrahů*. Do podobných dramaturgických cyklů budeme vázat většinu titulů v Divadle ABC.

5. DIVADLO ROKOKO

Prostorové dispozice Rokoka upomínají na někdejší šantánovou minulost: sálek s výraznými štukovanými ornamenty na stěnách evokuje spíš společenský salon, ve kterém se pořádá vystoupení pro zvané. Je to stále sál konvenčně rozdělený na dvě části, hlediště a jeviště, mnohem více je to ale **prostor společné hry** s přirozeným akcentem na exponování jednotlivostí. Rokoko není prostor, v němž by divák nutně pociťoval zvýšený zájem na dějové perspektivě (prostě řečeno „jak to dopadne“), důležití jsou tu herci a jednotlivé výjevy. Proto se tu celých sto let daří kabaretu, od jeho dryáčnické meziválečné podoby až k text-appealům a recitálům z 60. let. Rokoku pak vyložené svědčí moderní dramatické formy, zejména ty nelineární, formálně progresivní, které nedbají pravidel kontinuálně se rozvíjejícího myšlenkového celku (komorní autorské muzikály z 60. let na straně jedné a ostře satirická *Má vlast* Ivy Klestilové z roku 2006 jako jiný takový příklad).

Z toho vyplývá, že chceme Rokoko jasně profilovat jako 1/ **klubové divadlo, určené pro současné české a světové drama se silným akcentem na původní domácí tvorbu**, 2/ **prostor nepravidelné dramaturgie**, která zahrnuje satiru, kabaret, revue, stand-up comedy, slampoetry aj. Touto dvojkolejností se vlastně volně vracíme k dramaturgické polaritě Rokoka v jeho nesilnější poválečné éře v 60. letech. V programu se budou potkávat inscenace různé finanční a provozní náročnosti – od těch s vyššími pořizovacími náklady až po jednoduché, režírované v malém počtu představení nebo příležitostně.

Chci v Rokoku navázat na přerušenu tradici tamějších domácích autorů a režisérů, kteří svým výrazným rukopisem spoluvytvářeli jedinečné milieu této scény; za uměleckou osobnost s takovým potenciálem považuji **Davidu Drábka**.³

REFERENČNÍ DRAMATURGICKÝ PLÁN PRVNÍ SEZONY – DIVADLO ROKOKO

Joël Pommerat: *Znovusjednocení obou Korejí*

Pět desítek postav ve dvaceti příbězích, sled scén, tu vedených k ostré ironické pointě, tu jenom mlhavě naznačujících, kam se budou ubírat dál. Jeden z nejpozoruhodnějších textů současné francouzské dramatiky, z dílny dramatika a režiséra oceněného prestižní evropskou Cenou nové divadelní reality.

nový autorský projekt Davida Drábka

³ **David Drábek** (*1970), dramatik a režisér, vystudoval filmovou a divadelní vědu na Filozofické fakultě Univerzity Palackého a potom nastoupil jako dramaturg do Moravského divadla v Olomouci. V letech 1993–2003 působil jako umělecký vedoucí Studia Hořící žirafy. Režiroval v mnoha českých divadlech včetně Národního divadla a Divadla na Vinohradech, v letech 2005–2007 byl stálým režisérem Divadla Minor. Od roku 2009 až do června 2017 byl uměleckých šéfem Klicperova divadla v Hradci Králové. Je autorem tří desítek divadelních her, za něž byl mnohokrát nominován na Cenu Alfréda Radoka, resp. Cenu divadelní kritiky, čtyřikrát pak byl oceněn a to za hry *Jana z parku*, *Akvabely*, *Náměstí bratří Mašínů* a *Jedlíci čokolády*.

Ella Hicksonová: **Ropa**

Současná hra mladé britské autorsky vypráví o ženě, která v různých sociálních rolích, aniž by viditelně stárla, prochází věkem ropy. Časová linka sahá od anglického venkova, který se v polovině 19. století začíná seznamovat s petrolejovou lampou, přes boom velkých ropných společností a počínající krizi na Blízkém východě v 70. letech až po chmurnou vizi budoucnosti, v níž zásoby ropy došly, euroamerická civilizace se choulí ve vymrzlých bytech a budoucnost patří novým zdrojům energie z Asie. Důvtipná, žánrově i stylově neukázněná hra otevírá aktuální politické i ekologické problémy a je příslibem inscenace, která nápaditě spojí témata soukromá a společenská.

Karel Veselý: **Bomba funk**

Příběh fiktivní funkové kapely Funky Leninz, kterou na samotném konci komunismu nechal sestavit prezident Gustáv Husák. Hvězdná kapela sestavená z nejvíce funky osobností československé kultury a sportu se od coververzí Jamese Browna a Parliament dostane až k monumentálnímu konceptuálnímu albu, celou dobu se ale musí potýkat s překážkami, které jí do cesty staví generální tajemník Miloš Jakeš. Podaří se Funky Leninz nastolit všeobecný funk? Šílenou mystifikační prózu hudebního kritika Karla Veselého převedeme v Rokoku do podoby surreálné hudební grotesky.

Jiří Pokorný: **Sever jih východ západ**

Co dělat, když vám hrozí skutečné nebezpečí? A jak poznat, že je to skutečně nebezpečí, kvůli němuž je nutné překročit obvyklé meze? Romové, policajti, gambleři, dealeři, televize a hajzlové v neuvěřitelné dramatické smršti zasazené do dnešních severních Čech. „Myslíte, že když je v Americe prezidentem černocho, že by mohl být v Čechách prezidentem Rom?“

III. DIVADLO KOMEDIE

Pro Divadlo Komédie navrhuji jedinečný koncept **kreativního centra zaměřeného na mladé diváky i tvůrce**. Podobně profilovaná scéna chybí dlouhodobě nejen na kulturní mapě Prahy, ale v celé ČR. Prostor Divadla Komédie je pro vytvoření takového „**uměleckého hubu**“ výhodný.

Program Divadla Komédie budou tvořit dvě linie:

- **původní tvorba pro mládež a na ni navázané vzdělávací aktivity**
- **podpora mladých tvůrců zahrnující spolupráci s nezávislými uměleckými subjekty formou rezidencí, koprodukcí, hostování**

Uvádím zde nade vše pochybnost, že **Divadlo Komédie nebude sloužit k rozšíření činnosti uměleckého souboru MDP**.

K realizaci tohoto záměru jsem přizval zkušené divadelníky: uměleckým kurátorem by byl **Tomáš Jarkovský**,⁴ který se dlouhodobě věnuje autorské tvorbě pro mládež, aktuálně jako dramaturg Divadla DRAK. Manažerkou provozu divadla by se stala **Martina Čacká**,⁵ která řadu letu pracovala na obdobných pozicích v městských divadlech i na soukromých scénách projektového typu. Vzdělávací aktivity by z pozice divadelního pedagoga vedla **Anna Hrnečková**.⁶

1. PŮVODNÍ TVORBA PRO MLÁDEŽ A NA NI NAVÁZANÉ VZDĚLÁVACÍ AKTIVITY

Hlavní město a spádová středočeská oblast má téměř 4 miliony obyvatel. Jsou pro ně zřizována pouze tři (!) divadla, která se specializují na tvorbu pro děti a mládež (v Praze Minor a Divadlo Spejbla a Hurvínka, v Kladně Divadlo Lampion). Další městem zřizovaná divadla se tvorbě pro mladé diváky věnují jen nárazově (např. Divadlo v Dlouhé), značný převis poptávky nad

⁴ **Tomáš Jarkovský** (*1986) vystudoval režii na Katedře alternativního divadla DAMU. Spolupracoval s řadou českých divadel (Divadlo Minor, Divadlo Alfa, Naivní divadlo Liberec, Jihočeské divadlo České Budějovice ad.), ale také s Lutkovno gledališče Maribor, většinou v tandemu s režisérem Jakubem Vašíčkem. Společně také založili nezávislé divadlo Športniki. Za svou tvorbu v oblasti loutkového divadla a divadla pro děti a mládež získali řadu ocenění. Od roku 2014 je dramaturgem královéhradeckého Divadla DRAK. Věnuje se také televizní scenáristice.

⁵ **Martina Čacká** (*1974) studovala divadelní manažerství na JAMU, mezi roky 1996 a 2000 pracovala na manažerských pozicích ve Východočeském divadle Pardubice, poté mnoho let působila na produkčních pozicích při soukromých divadelních produkcích, poslední tři roky byla nejprve tajemnicí, posléze vedoucí umělecko-technického provozu Městského divadla Kladno a Divadla Lampion.

⁶ **Anna Hrnečková** (*1982), herečka a divadelní pedagožka. Vystudovala hudebně dramatické oddělení pražské konzervatoře, na DAMU poté absolvovala obor dramatická výchova. V současné době působí jako lektorka vzdělávacích a výchovných programů královéhradeckého Divadla DRAK a podílí se na řadě souvisejících oborových aktivit (pedagogická činnost, publikování v odborných periodikách ad.).

nabídkou pak částečně vyvažují nezávislé a soukromé subjekty (často ovšem s inscenačními výsledky sporné úrovně). Předpokládaný demografický vývoj naznačuje, že poptávka po divadle pro děti a mládež bude v dalších letech narůstat.

Dnešní nejmladší diváci náleží ke generaci Z. Je to generace formovaná každodenním a samozřejmým užíváním digitálních a komunikačních technologií a s tím souvisejícími fenomény. Pobyt ve virtuálních systémech a jejich propojování s realitou jsou pro ni zcela přirozené. Z dramaturgického hlediska jsou důležité tyto rysy generace Z:

- požadavek aktivní spoluúčasti na tvorbě
- schopnost vnímat více věcí zároveň (multitasking), často na úkor ztížené schopnosti koncentrace
- navazování a udržování vztahů prostřednictvím digitálních technologií
- požadavek na přisvojení (prožití) něčeho unikátního
- individualismus

Pro mladé diváky je prioritní téma, tedy co uvidí, a nakolik se s ním mohou identifikovat. Emoce u nich převažují nad racionální úvahou, očekávají a potřebují především intenzivní emocionální zážitek. Je jim blízké fanouškovství, identifikace s oblíbeným souborem, kontakt s herci – možnost podívat se do zákulisí, osobní setkání, hlasování, ankety, zkrátka pocit, že do jisté míry mohou tvorbu ovlivnit.

Chceme tuto specifickou diváckou skupinu oslovit nabídkou tematicky a žánrově přesně zaměřených inscenačních projektů. Ty budou atraktivně zpracovávat témata cílové skupině blízká, např. problémy dospívání, vztahy, přátelství, sexualita, škola a začlenění do kolektivu, šikana, hledání nových autorit, hledání místa v dospělém životě, neúplná rodina atd. Formálně budeme klást důraz na výrazně dynamické zpracování, moderní vizuální podobu (včetně nadstavby projektů na webu, sociálních sítích nebo v tištěných materiálech) a hlavně na **široké interaktivní zapojení mladých diváků**, a to nejen **do představení** (například metodou divadla-fórum), ale **i do samotného procesu tvorby inscenace**.

Naší ambicí je vytvořit v Divadle Komédie **rušný kulturní spot pro mladou generaci**, je však třeba přiznat, že budování loajální divácké základny bude v tomto případě náročné a profilace prostoru nebude krátkodobou záležitostí. Na rozdíl od dospělých, kteří do divadla chodí cíleně a sami si volí titul i scénu, teenageři většinou navštěvují divadlo v kolektivech a tituly jsou jim vybírány rodiči, učiteli nebo jinými dospělými (na rozdíl od kina, o něž se aktivně zajímají a návštěvu konkrétního filmu většinou sami iniciují). Inspiraci jsem hledal v úspěšných středoevropských divadlech pro mladé; osobně jsem za tím účelem navštívil vynikající ljublaňské Slovensko mladinsko gledališče (z jehož líně vzešel například provokativní živel evropského divadla Oliver Frljić). Zajímal mě také provozní model vídeňského Theater der Jugend (divadlo s neuvěřitelnými 40 tisíci abonenty). Umělecký program Junges Schauspielhaus při hamburském Deutsches Schauspielhaus je pak skvělým příkladem aktivního zapojení mladých diváků do divadelní práce. Jejich projekty jako Trial and Error, Theatersalon nebo Mitmachen umožňují

zájemcům setkat se s umělci, kteří v divadle pracují, účastnit se otevřených zkoušek, diskuzí s uměleckým vedením, zapojit do tvorby jako autoři, herci nebo součást produkčního týmu.

Inscenace budou v Divadle Komédie vznikat **projektově**, tedy pro každý bude sestaven optimální tvůrčí tým a herecké obsazení (podobný model, který se již úspěšně uplatňuje v Minoru). Každou sezonu uvede divadlo ve vlastní produkci minimálně **tři premiéry**. Další premiéry případně vzniknou na koprodukční bázi. Inscenační projekty budou tvořit:

- inscenace nových dramatických textů, autorská tvorba
- dramatizace současné české literatury pro mládež (referenční autoři: Ivona Březinová, Daniela Krolupperová, Petra Soukupová, Petra Dvořáková, Petra Neomillnerová ad.)
- dramatizace zahraniční literatury pro mládež a překladová dramatika
- původní adaptace titulů z okruhu školní četby
- mobilní projekty vyvíjené pro školní prostředí, ve kterém také budou uváděny

Cílovou skupinou je kategorie 12+, tedy publikum, které odrostlo repertoáru nedalekého Minoru, na jehož tvorbu bude program Divadla Komédie přirozeně plynule navazovat.

REFERENČNÍ INSCENAČNÍ PROJEKTY V DIVADLE KOMEDIE ZAMĚŘENÉ NA MLÁDEŽ

Jan Guillou, Pasi Lampela: **Zloba**

Erikovi je 18 let a jeho životem se táhne linie násilí a konfliktů. Po vážném excessu je poslán do internátní školy, která má být poslední šancí, jak jej odtrhnout od starého života a vrátit zpět ke studiu. Na internátě se ale dá zlu těžko uniknout – panuje tam systematický teror páchaný na mladších studentech. Dokáže Erik zlu čelit, aniž by porušil pravidla a riskoval tak své vyloučení a celou budoucnost? Zloba je silný dramatický příběh pro mladé publikum o mezilidském násilí, ale také o opravdovém přátelství a zrodu lásky.

Tomáš Jarkovský, Jakub Vašíček: **Antigona**

Antický mýtus autorskýma očima jako palčivé téma dnešního člověka na prahu dospělosti. Rodina se rozkládá, společnost prodělává krizi, od autorit přicházejí nesmyslné příkazy – a v tom všem musí mladá hrdinka najít cestu k sobě samé.

Divadlo Raye Bradburyho

Jméno amerického spisovatele Raye Bradburyho je spojeno se žánrem sci-fi, hororu a tajemna. Tyto atributy splňuje i adaptace jeho mysteriózních povídek, která mladé diváky seznámí s Bradburyho originálními fantazijními světy, známými z *Martánské kroniky* nebo *451° Fahrenheita*. Světů, kde jsou zakázány knihy, kde byznys vítězí nad přátelstvím a technika nad člověkem. A kde se vždy najde nějaký blázen nebo hrdina, který vystoupí z řady jen proto, aby byl vzápětí rozdrčen systémem, zrazen vlastní manželkou nebo ušlapán tupou spokojenou masou.

Na inscenační projekty budou navázány vzdělávací aktivity, koordinované stálým **divadelním pedagogem**. Ten bude garantem práce s mladými diváky před návštěvou představení, během něj i po něm, bude zodpovědný za přípravu lektorských úvodů, diskusí, tvůrčích dílen, kurzů pro pedagogy, pracovních a metodických materiálů atd.

Jak dokládají i shora zmíněné zahraniční reference, tvorba pro mládež je nedílnou součástí evropské divadelní mapy. Jako jediné podobně zaměřené divadlo v České republice chceme proto v dlouhodobém horizontu přispět k rozvoji této kategorie a rozvinout **LAB**, který bude zkoumat vybrané kulturní fenomény (např. imerzivní divadlo nebo LARP) optikou jejich užití v oblasti divadla pro mládež. Tento LAB bude přispívat ke kultivaci oboru, ovšem otevřen bude i široké veřejnosti.

2. PROSTOR SDÍLENÝ/SDÍLENÍ

MDP budou pod mým vedením udržovat **intenzivní kontakt s nezávislou scénou**. Jako někdejší zakladatel a vedoucí nezávislého souboru jsem přesvědčeným zastáncem symbiózy státem, kraji nebo obcemi zřizovaných kulturních institucí a nezávislých uměleckých subjektů. Divadlo Komédie pod správou MDP by mělo být příkladnou ukázkou takové spolupráce; realizovat ji chceme skrze následující nástroje:

- **stálá rezidence subjektu z nezávislé scény**
- **krátkodobá rezidence konkrétního inscenačního projektu**
- **koprodukční účast MDP v realizačně náročnějším projektu iniciovaném nezávislým subjektem**

Zásadním kritériem při výběru partnerů pro spolupráci a rezidentních souborů nebo projektů bude naše úsilí o podporu mladých umělců. Chápu Komedii v tomto ohledu jako **uměleckou analogii startupových inkubátorů**.

Atmosféru Komédie jako živého kulturního meeting pointu dotvoří **hostování mimopražských divadel**, nadstandardní podmínky nabídneme **festivalům**, zejména těm, které představují v Praze zahraniční tvorbu (například Pražský divadelní festival německého jazyka, festival francouzského divadla a dramatu Sněž tu žábu, bienální přehlídka maďarského divadla Naostro!). Kromě divadelního sálu bude pravidelně využíváno i členité foyer – k prezentaci výtvarných děl mladých umělců nebo menším literárním a hudebním formám.

Kavárna v Divadle Komédie bude otevřena celoročně, celodenně; od časného dopoledne až do pozdních hodin bude průsečíkem tras umělecké komunity MDP a jejich diváků.

3. FESTIVAL MLADÝCH REŽISÉRŮ

Výše zmíněné aktivity na podporu mladých umělců budou každoročně kulminovat týdenní výběrovou přehlídkou v Divadle Komedie. Tato **showcase** bude svým zaměřením na inscenace mladé režisérské generace v pražském festivalovém kalendáři ojedinělá. Doprovodí ji kritický diskusní panel a také reprezentativní katalog s portréty zúčastněných tvůrců. V dlouhodobém výhledu se program rozšíří i o zahraniční inscenace ze středoevropského prostoru. Přímostou inspirací je úspěšný mnichovský festival Radikal Jung.

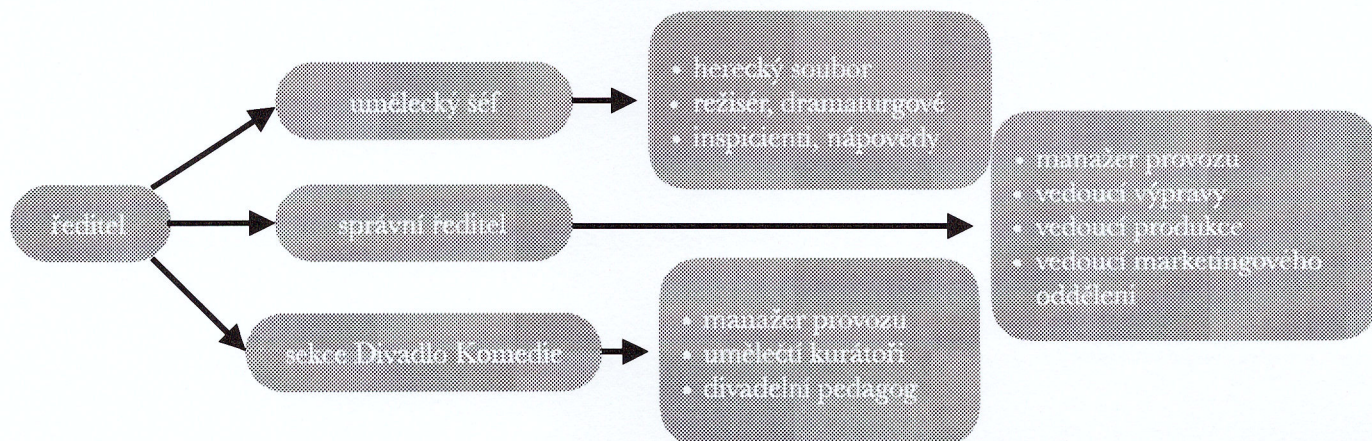
IV. PROVOZNÍ CÍLE

1. ORGANIZAČNÍ SCHÉMA PO ZAČLENĚNÍ DIVADLA KOMEDIE, PROVOZ DIVADLA KOMEDIE

Stávající organizační struktura, jak je stanovena organizačním řádem, je dlouhodobě prověřena potřebami divadelního provozu a její případné změny budou tedy pouze dílčí. Přibližně 120 zaměstnanců je nyní rozděleno do dvou útvarů: umělecký soubor řízený uměleckým šéfem a ekonomicko-provozní úsek řízený správním ředitelem. Klíčovými pozicemi organizační struktury zůstanou i nadále **ředitel**, **správní ředitel** a **umělecký šéf**. Funkce PR manažera a vedoucího obchodního oddělení budou nově sloučeny do vedoucí pozice koordinující komplexně marketingovou strategii MDP.

V této stávající struktuře se nutně projeví opětovné přiřazení Divadla Komédie. Chci využít zkušeností předchozích dvou provozovatelů divadla (v prvním případě společnost s ručením omezeným, ve druhém zapsaný spolek), kteří – při vysoké produktivitě práce jednotlivců – zajistili provoz s minimálním produkčním týmem.

- za provoz Divadla Komédie bude zodpovědný **manažer divadla**
- program divadla budou koordinovat **umělečtí kurátoři** (jeden pro původní tvorbu, druhý pro koprodukční, rezidentní a hostující projekty a doprovodné programy)
- vzdělávací aktivity budou v kompetenci **divadelního pedagoga**
- v organizační struktuře bude tento realizační tým Divadla Komédie přímo podřízen řediteli MDP; tím chci podtrhnout jeho uměleckou suverenitu
- **počet zaměstnanců MDP se navýší pouze o technické a specializované profese nezbytné k zajištění provozu Divadla Komédie a odbavení jednotlivých představení** (inspicient, osvětlovači, zvukaři, maskér, garderobiér, rekvizitář, inspektor hlediště, mistr jevištní techniky, jevištní technici, vrátní); zbývající profese zajistíme **alokací stávajících zaměstnanců** MDP (produkce, pokladní ad.)
- úsporu finančních prostředků a větší efektivitu práce přinese synergie v rámci celých MDP (Divadlo Komédie bude sdílet administrativu, marketing, údržbu, úklid, krejčovnu ad.)

2. HOSPODAŘENÍ ORGANIZACE

Podle zřizovací listiny jsou MDP příspěvkovou organizací. V okamžiku, kdy neexistuje zákon o veřejnoprávních institucích v oblasti kultury, považuji vzhledem k velikosti organizace tuto právní formu za dostačující. **Ekonomickým cílem** je vyrovnaný hospodářský výsledek v hlavní činnosti. Nejde o to, docílit za každou cenu zlepšený hospodářský výsledek v hlavní činnosti, ale co nejúčelněji a nejefektivněji využít dotací a vlastních výnosů k efektivnímu krytí nákladů.

Předpokládám, že **výše dotace** pro rok 2018 bude předmětem jednání se zřizovatelem na podzim tohoto roku. Pro realizaci uměleckého programu, jak jej navrhuji v této koncepci, předpokládám navýšení dotace o přibližně 15 miliónů korun (příčemž pro rok 2018 by to byla částka poměrná pro období od srpna do prosince). Toto navýšení kalkuluji i na základě podkladů o hospodaření dvou předchozích provozovatelů divadla, zahrnuji do něj nezbytnou platbu za nájem vlastníku budovy, dále je nutné zohlednit nižší průměrnou cenu vstupného, neboť velká část diváků Komédie bude uplatňovat studentské nebo skupinové slevy (představení pro školy, Klub mladých diváků, studentské spolky apod). K dosažení vyšší tržebnosti v Divadle Komédie sice přispěje využití plné kapacity hlediště (téměř 300 míst), v prvních dvou sezonách je ovšem potřeba kalkulovat s o něco nižší průměrnou návštěvností.

Významně větší pozornost chci věnovat **fundraisingu a dlouhodobému dialogu se sponzory a donátory**. Výroční zpráva MDP za rok 2016 prozrazuje v oddílu Podporovatelé – dárci, mecenáši sponzoři pouze tři partnery. Není také zřejmé, jaký konkrétní efekt přináší velkoryse definovaný tzv. Mecenášský klub MDP. Chci zainteresovat do kontinuální podpory MDP nejen firmy, ale také české a mezinárodní instituce a významné osobnosti. Nejde zdaleka jen o záštitu finanční, nýbrž i morální, která přináší divadlu prestiž a reklamu.

3. MARKETING

V kontextu této koncepce je třeba marketing chápat nejen jako souhrn strategií a nástrojů sloužící k podpoře prodeje vstupenek a zvyšování informovanosti široké veřejnosti o činnosti MDP; je třeba připomenout, že MDP jsou významnou veřejnou kulturní institucí a **její obraz tudíž spoluvytváří kulturní klima metropole**. Tento obraz by měl ukazovat MDP jako instituci, která vnímá akcelerující globální svět 21. století, zejména nové způsoby a styly komunikace. Za tím účelem je nutné permanentně vytvářet a přehodnocovat platformy, kterými je možné diváky oslovovat. Od tištěných materiálů přes outdoorovou reklamu, sociální sítě, mobilní aplikace a internet až k lektorským úvodům a diskusím, diváckému klubu a dalším souvisejícím aktivitám, jak byly nebo budou zmíněny v této koncepci.

Spojením PR oddělení a obchodního oddělení chci vytvořit jednotný **marketingový tým** s vysokou produktivitou práce, v němž nově přibude odborník na multimédia (významně se totiž rozšíří audiovizuální prezentace MDP, včetně například živě streamovaných eventů a nárůstu původního obsahu na webu a videokanálu). MDP musí sledovat trendy kulturního marketingu a jako prestižní metropolitní instituce je dokonce udávat. Oslovím za tím účelem odborníky

z oblasti grafického designu, abychom provedli **revizi stávajícího grafického manuálu MDP** (případně zahájili práce na novém) a začlenili do něj citlivě Divadlo Komédie – s ohledem na jeho programová specifika. **Divadlo Komédie bude mít interaktivní microsite a širokou škálu vlastních propagačních nástrojů**, kterými bude usilovat o pozornost divácké skupiny 12+.

Prodej vstupenek se bude i nadále realizovat více kanály. Důraz kladu zejména na snadno dostupný nákup vstupenek on-line nebo přímo na pokladnách divadel. Pokladnu Divadla ABC chci posílit tak, aby fungovala po celý den jako centrální pokladna MDP a zároveň informační divácké centrum. Chci se také připojit k diskusi o společném programu městem zřízovaných kulturních institucí, který by byl určen jejich pravidelným návštěvníkům. Současnou strukturu **předplatného** považuji za přehlednou a účelnou. Bude ještě doplněna o další zpoplatněné divácké výhody, jak je to obvyklé zejména v britských a amerických divadlech (např. výměna vstupenek nebo změna termínu, provázanost s dalšími službami poskytovanými partnery). **Divácký klub**, který při MDP funguje od roku 2008, by neměl zůstat marketingovou utilitou, která sdruženým členům poskytuje věrnostní benefity. Jeho podstatou by měla být spoluúčast loajálních diváků na tvorbě a úspěchu jejich oblíbeného divadla. Chci tedy divácký klub posunout do podoby neformálního fanclubu, který dává široký prostor osobní angažovanosti jeho členů v příběhu MDP (například dobrovolnictví).

Do souvislosti s marketingem kladu i rozsáhlý, kvalitně zpracovaný **divadelní archiv MDP**. V dosavadní příkladné péči o paměť divadla hodlám pokračovat: pracoviště zůstane nadále přístupné badatelům, unikátní fotografické, výtvarné a písemné dokumenty budou zdigitalizovány a zpřístupněny široké veřejnosti on-line. Archiv zůstane zdrojem materiálů pro divadelní tiskoviny a výstavy.

4. IDEOVÝ ZÁMĚR ZKOUŠKOVÉHO CENTRA

MDP budou od podzimu 2018 fungovat na čtyřech adresách: Václavské náměstí 38 (Divadlo Rokoko), Vodičkova 28, resp. V Jámě 1 (Divadlo ABC a přilehlé zázemí), provozní prostory V jámě 10 a opět také Jungmannova 1 (Divadlo Komédie). Ke dvěma ze tří zmíněných scén nenáleží zkušebny odpovídajících parametrů; zkoušky se tudíž často konají na jevištích, což neúměrně zatěžuje technické složky, zvyšuje náklady, znesnadňuje paralelní zkoušení více inscenací a omezuje počet dopoledních a odpoledních představení. Roztříštěnost provozního zázemí divadla a nedostatečnou kapacitu zkušebních prostor vyřeší tzv. **zkouškové centrum**, ve kterém kromě dvou velkých zkušebních sálů bude také menší sál pro vzdělávací a volnočasové aktivity, případně i krejčovna, sklad kostýmů s půjčovnou, dílna na opravy a výrobu rekvizit, zázemí uměleckého souboru a kanceláře administrativy. Tento záměr, který by MDP významně přiblížil moderním divadelním domům, bude co nejrychleji detailně rozpracován a předložen k diskusi zřizovateli. V ideálním případě by k vybudování centra posloužily některé z nevyužitých prostor ve vlastnictví města. Pokud by se záměr realizoval v širším centru Prahy nebo na jejím okraji, mohlo by na sebe zamýšlené zkouškové centrum navázat i některé komunitní funkce (zájmová činnost, zkoušky amatérských souborů apod.).

V. ČASOVÝ PLÁN

Naplňování této koncepce rozvrhuji následovně.

V **prvním pololetí roku 2018** bude v divadlech ABC a Rokoko pokračovat sezona podle dramaturgického plánu Ondřeje Zajíce a jeho uměleckého týmu. Toto období chci využít k postupnému **seznámení se všemi provozními i uměleckými složkami MDP**. Dále k intenzivní přípravě sezony 2018/2019, resp. sezon dalších. Co nejdříve bude nutné zahájit všechny **přípravné práce směřující k obnovení pravidelné divadelní činnosti v Divadle Komédie** ve druhé polovině roku 2018. Především bude nezbytné zajistit v úzké spolupráci se zřizovatelem **technické dovybavení prostoru, provedení příslušných oprav a revizí**, v dostatečném předstihu také **zorganizovat nábor kvalifikovaného technického personálu a připravit podzimní propagační kampaň**. Ve druhém čtvrtletí bude důležité sestavit **podzimní hrací plány pro všechny tři scény**, dojednat zájezdovou činnost a připravit **předplatné** na další sezonu. Se **zaměstnanci s termínovanými smlouvami** bude třeba řešit jejich další prodloužení.

Mezi priority první **sezony 2018/2019** bude patřit první fáze **obměny repertoáru** a prostřednictvím nově nastudovaných inscenací postupná **profilace divadel ABC a Rokoko**. Dále **znovuotevření Divadla Komédie**, první **premiéry původních inscenačních projektů pro mládež, zahájení uměleckých rezidencí a vzdělávacích aktivit**. Všechny tři scény od počátku sezony oživí **doprovodné programy**. Na jaře 2019 se bude konat **první ročník Festivalu mladých režisérů** a v závěru sezony plánují **první inscenaci v nedivadelním prostoru**.

Během druhé **sezony 2019/2020** předpokládám **druhou fázi obměny repertoáru** v divadlech ABC a Rokoko, přičemž nejpozději na konci sezony by měly být zřetelné jejich odlišné programové profily. Dramaturgie představí první výsledky práce s autory na nových hrách. Ustálit by se měl nový provozní model Divadla Komédie i programová náplň malé scény v Divadle ABC. Očekávám také první výsledky **networkingové spolupráce s českými partnery**. Léto 2020 je první reálný termín pro zřízení dočasné **letní scény**.

V **navazujícím období 2021–2025** chci dál pokračovat v realizaci dlouhodobých cílů této koncepce, včetně ideového záměru zkuškového centra. Průkazně by se měly projevit výsledky oborového výzkumu při Divadle Komédie nebo spolupráce se zahraničními partnery.

VI. ZÁVĚR

V této koncepci jsem představil svou vizi fungování **moderní veřejné kulturní instituce zřizované městem**. Měla by být postavena **na základních principech čínorodosti, otevřenosti a společenské odpovědnosti**, jak je popisují v úvodu. Navrhl jsem **zachovat stávající model repertoárového divadla realizovaného stálým uměleckým souborem v divadlech ABC a Rokoko a obě tyto scény výrazně programově vyprofilovat**. Uvedl jsem konkrétní kroky dramaturgie směřující k vytvoření **nezaměnitelného inscenačního slohu** uměleckého souboru. Náležitý prostor je v této koncepci věnován **Divadlu Komédie**, jehož činnost navrhuji zaměřit **na tvorbu pro mladé diváky a na podporu mladých tvůrců**. Divadla pro mladé diváky (12+) jsou samozřejmou součástí divadelní sítě většiny velkých evropských měst, v Praze však po desetiletí taková scéna chybí. V Komedii naleznou zázemí i **začínající tvůrci, rezidentní nezávislé subjekty, mimopražští i zahraniční hosté**. Akcentuji také širokou nabídku **vzdělávacích aktivit a doprovodných přesahových programů**. Opakovaně zdůrazňuji nezbytnost **mezinárodního charakteru** činnosti MDP.

Jsem připraven tuto koncepci s veškerým úsilím a zodpovědností od příštího roku v pozici ředitele MDP realizovat. Zúročím přitom zkušenosti ze svého předchozího působení na vedoucích uměleckých pozicích, zejména ve velkých městských divadlech v Kladně a Hradci Králové, a to včetně řízení divadla pro děti a mládež.

Tento náročný záměr nelze uskutečňovat bez špičkového realizačního týmu. V koncepci jsem představil některé své spolupracovníky; tím nejbližším bude režisér **Michal Dočekal** ve funkci uměleckého šéfa. S uměleckým souborem bude pracovat další renomovaný režisér **David Drábek** a také dramaturg **Michal Zahálka**. Původní inscenační projekty pro mládež v Divadle Komédie bude koordinovat dramaturg **Tomáš Jarkovský**, vzdělávací aktivity divadelní pedagožka **Anna Hrnečková**, divadelní provoz manažerka **Martina Čacká**. Vynaložím maximální úsilí, abych eliminoval případný pocit stávajících zaměstnanců MDP, že příchod nového ředitele a jeho týmu je jakýmkoliv způsobem ohrožuje.

Pevně věřím, že tento **koncept městského divadla, které spoluvytváří obraz Prahy jako moderní evropské metropole**, nalezne podporu u zřizovatele i u odborné a široké veřejnosti. Koncepci jsem připraven veřejně prezentovat.

Souhlasím se zveřejněním této koncepce a jejím představením veřejnosti.

MgA. Daniel Příbyl
Praha, 29. 6. 2017